

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Officiellt organ för Lutherska Bekännelsekyrkan. Utkommer med 6 nr om året. Frivillig prenumerationsavgift kr. 100:– pr. år.

Redaktion:

Egil Edvardsen (ansv. red.), Kjell Petter Bakken, Sverre Brandal, Gunilla Hedkvist.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Egil Edvardsen, Solåsveien 20, N-4330 Ålgård, Norge. E-mail: egile@omega.rl.no

Internet: www.algonet.se/~luther/bob.htm

Frivillig prenumerationsavgift och gåvor till Bibel och Bekännelse:

LBK:s postgiro 22 73 36-5.

Märk talongen: »Till Bibel och Bekännelse».

LUTHERSKA BEKÄNNELSE- KYRKAN (LBK)

Lutherska Bekännelsekyrkan är en fri kyrka som tror, lär och bekänner att Bibeln är Guds ord och därmed helt igenom pålitlig och ofelbar. Den är den enda norm, regel och rättesnöre för tro, lära och liv. Inga andra skrifter av äldre eller yngre datum får likställas med den Heliga Skrift, utan måste underordnas sig denna, och är inte något mer än vittnesbörd om hur den profetiska och apostoliska läran har blivit bevarad efter apostlarnas tid.

LBK bekänner sig också till alla de symboliska böckerna som är samlade i Konkordieboken av 1580, eftersom dessa bekännelseskritter i allt stämmer överens med Guds ord.

LBK skall därför se till att alla Guds ords läror förkunnas rent och klart i församlingen och att inte något läres eller tolereras i församlingen som är i strid med Guds ord.

LBK vill genom en rätt förvaltning av Ordet och sakramenten förkunna för alla människor den frälsning som har skett i och genom Kristus Jesus.

LBK lär i överensstämmelse med Skriften att hela kyrkan eller församlingen skall vara enig i allt vad Guds ord lär och inte låta splittring eller inbördes oeniga grupper finnas inom sig. Där irrlära uppträder, skall den falska läran rensas bort genom kyrko- och lärotukt.

LBK gör inte anspråk på att vara en »ren» kyrka i den meningen att den bara består av sant troende. För Gud allena känner alla människors hjärtan. Utan just för att vi vet oss vara syndiga och fördärvade människor, behöver vi ett rent och klart Guds ord, som försäkrar oss om våra synders förlåtelse. Detta rena och klara Guds ord har vi funnit i den Heliga Skrift, och från detta kan vi inte vika en hårsman. För, som Luther säger, »läran är inte vår, utan Guds, och vi är kallade till att vara hans tjänare. Därför kan vi inte ge avkall på eller förändra den minsta prick av läran.»

LBK bildades 1974, men den är på intet sätt något nytt. LBK följer de normer och rättesnören som den kristna kyrkan har följt sedan fornkyrkan, reformationstiden och fram till idag.

LBK står i kyrkogemenskap med flera kyrkor runt omkring i världen, bl a Wisconsin Evangelical Lutheran Synod (WELS) och Evangelical Lutheran Synod (ELS) i USA och Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland. LBK är medlem av Confessional Evangelical Lutheran Conference.

Vi hoppas att alla, såväl våra motståndare som våra vänner, skall finna att vi i allt vill hålla fast vid Guds ord och den bibliska enigheten. »Ståndaktighetens och tröstens Gud give, att det bland er finns ett och samma sinne efter Kristi Jesu föredöme, så att ni endräktigt och med en mun prisar Gud och vår Herres Jesu Kristi Fader» (Rom 15:5-6).

redaktionellt

Onödiga strider

Lutherska Bekännelsekyrkan är medlem i Den konfessionella evangelisk-lutherska konferensen (KELK). Detta är en sammanslutning av 16 bekännelsetrogna lutherska kyrkor över hela världen som delar samma tro, lära och bekännelse. Det är en stor fördel för en liten kyrka som vår att stå i ett större sammanhang där vi utövar vår gemenskap med andra trossyskon. Små kyrkor har lätt att komma på glid, antingen till följd av isolering eller till följd av att en eller flera starka ledare drar resten av kyrkan med sig. Kyrkohistorien är dessvärre full av sådana exempel. Vi är därför tacksamma till Gud för den gemenskap vi har i KELK.

Enighet i tron är inte något självklart. Kyrkans fiender försöker hela tiden ödelägga denna enighet och så split och misstänksamhet mellan de kristna. Därför behöver kyrkan ständigt arbeta för att upprätthålla denna enighet. Det kan bara ske genom att de troende hela tiden ger akt på läran och håller fast vid Guds ord.

I sin iver att bevara enheten har det ofta hänt att kyrkor har fört diskussioner och strider också om sådant som de lutherska bekännelseskritterna kallar »onödiga och onyttiga.» Vi läser bl.a. i inledningen till Konkordieformeln: *”Därför hava vi velat giva klart till känna, att man alltid bör göra åtskillnad mellan å ena sidan onödiga tvister, som mera riva ned än bygga upp och varigenom kyrkan oroas, och å andra sidan nödvändiga strider rörande trons artiklar och den kristna lärans främsta huvudstycken, enär för sanningens bevarande den motsatta läran måste avvisas”* (Konkordieformeln Sol. Decl. SKB s 545).

Onödiga tvister tjänar inte till att bygga upp utan bara till att riva ner. Vår gamle Adam gillar att strida. Vår stolthet och rädsla för att förlora ansiktet gör att det inte är så lätt att ge sig. Bibeln säger att när vi *måste* säga ifrån därför att Guds sanning står på spel, ska vi *”i kärlek hålla fast vid sanningen”* (Ef 4:15). I stridens hetta är det lätt att låta sig drivas av köttsliga synder som *”fiendskap, kiv, avund, vredesutbrott, gräl, splittringar, villoläror, illvilja”* (Gal 5:20) och annat sådant. Bekännelseskritterna varnar också för att *”många falska läror har uppstått i kyrkan på grund av hat bland prästerskapet.”*

Bibeln säger att Gud hatar *”den som främjar lögn och vittnar falskt och den som vållar trötter mellan bröderna”* (Ords 6:19). Hur lätt är det inte att bli så medryckt av striden att vi glömmer sådana förmaningar i Skriften! Och med dagens högteknologiska utrustning, som telefax, kopieringsmaskiner och e-post kan en ström av brev och artiklar sändas hit och dit vilka *”mera river ner än bygger upp”*.

Att bekänna tron innebär också kamp *för* tron. Men att kämpa för tron är inte detsamma som att kämpa för sin egen person. Att kämpa för tron är först och främst en kamp för att andra ska ledas till tro på Kristus och blir bevarade i denna tro intill änden.

I KELK kämpar vi för att föra andra människor till tro och bevara dem i tron. Detta betyder att vi av och till måste konfrontera falsk lära och avvisa dem som går emot den lära som vi har mottagit (Rom 16:17). Vi vill lägga oss vinn om *”att bevara Andens enhet genom fridens band”* (Ef 4:3). Och vi vill hela tiden be Gud om vishet och hjälp att *”i kärlek hålla fast vid sanningen”*.

”Se, vi går upp till Jerusalem”

Av Stefan Hedkvist

Läs Lukas 18:31-43

Jesus blir aldrig överbelastad. Fast alla människors synd var lastad på honom och han var på väg upp till Jerusalem till sitt stora och ångestfyllda lidande hade han både tid och kraft att ta sig an den blinde mannen och bota honom. När den blinde vände sig till Jesus och bad om hjälp tog Jesus på sig också hans sjukdomar och bekymmer och bar dem och gav honom syn och alla välsignelser. På samma sätt skall vi komma till Jesus och söka hjälp hos honom och kasta alla våra bekymmer på honom. Det finns ingen gräns för hans förmåga att bära oss och skänka oss frälsning.

I Lukas nionde kapitel förutsäger Jesus två gånger sitt lidande och sin död. ”Människosonen **måste** lida mycket... Han **måste** dödas och på tredje dagen uppväckas.” Detta hade Gud bestämt innan världens grund blev lagd och sedan förutsagt genom sina profeter. Gud hade beslutat att genom Kristi blod friköpa oss från våra synder och ge oss syndernas förlåtelse.

För att verkställa Guds beslut, det som måste ske, gick Jesus upp till Jerusalem. När tiden för hans bortgång var inne, vände han sitt ansikte mot Jerusalem fast besluten

att gå dit upp (Luk 9:51).

Lärjungarna förstod inte då varför han var så fast besluten att gå upp till Jerusalem. I den tredje förutsägelsen av sitt lidande uppenbarar Jesus detta för lärjungarna men inte ens då förstod de. Jesus tog de tolv åt sidan och sade till dem: ”Se, vi går upp till Jerusalem, och allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen skall gå i uppfyllelse. Ty han kommer att ut-

lämnas åt hedningarna. De skall häna och skymfa honom, spotta på honom, gissla honom och döda honom, och på tredje dagen skall han uppstå.” Men lärjungarna förstod ingenting av detta. Det var fördolt för dem, så att de inte fattade vad han menade (Luk 18:31-34).

Ingen kan förstå att det finns en djupare innebörd i att en människa blir dömd och avrättad på ett kors bara genom att på ett yttre sätt betrakta det. Om lärjungarna bara på ett yttre sätt betraktade hans död på korset skulle det leda till besvikelse. Men genom denna förutsägelse förbereder Jesus lärjungarna på vad som skall komma. Han ger dem även nyckeln till att förstå innebörden av det som skall ske.

Också i den tredje förutsägelsen av sitt lidande hänvisar Jesus till att det som skulle ske var förutsagt och bestämt: Se, vi går upp till Jerusalem, och allt som genom pro-

pheterna är skrivet om Människosonen skall gå i uppfyllelse. Det är främst profeten Jesaja, som levde 700 år f.Kr., som undervisar oss om innebörden i Jesu lidande och död.

Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad. Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade. Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade Herren på honom (Jes 53:4-6).

Jesus Kristus uppenbarar Gud att han är kärleken. Gud bevisar sin nåd och kärlek till oss i Kristus. Ingen hade kunnat anklaga Gud om han i sin rättfärdighet straffat varje människa både här i tiden och sedan i evigheten. Vi är syndare och har inte förtjänat annat än straff. Men Gud hade beslutat att i Kristus friköpa oss genom hans blod och skänka oss syndernas förlåtelse på grund av sin rika nåd. Gud lade straffet för våra överträdelser på Kristus för att vi skulle få frid. I sin stora kärlek var Jesus fast besluten att verkställa Guds plan för vår frälsning och det var därför han gick upp till Jerusalem.

I Johannes femte kapitel hör vi om Jesus, att han i sin allmakt till-

sammans med Fadern ständigt är verksam med att bära och uppehålla hela sin skapelse. Här i Lukas evangelium läser vi att han är fast besluten att gå upp till Jerusalem för att bära vår synd upp på korsets trä. Straffet för vår synd var lagt på honom. Alla våra missgärningar och alla våra sjukdomar bar han och våra smärtor tog han på sig. Från vår synvinkel sett är det en fullkomligt hissnande tanke att Jesus på vägen upp till Jerusalem dels ständigt var verksam i att bära hela världen och uppehålla den, och dessutom tog på sig alla våra smärtor. Straffet för vår synd var lagt på honom och han gick till Jerusalem för att sona synden med sin död.

Vilken skillnad i kapacitet! Vi förmår inte ens bära det som tillhör oss själva. Ofta har vi svårt att bära vår egen dagliga arbetsbörda utan att få stressymptom. När kraven på oss blir för stora, får vi ont i huvudet, ont i magen, blir irriterade och sover dåligt. Till detta kommer dessutom följderna av vår egen synd. Vår synd orsakar oss ständigt lidande. Vår synd orsakar ofta konflikter med andra. Vi kanske förstör för oss själva och andra genom vår synd så att vi får känna av följderna av det hela vårt liv och det vi gjort kan vi inte göra o gjort. Bara en liten ytterligare extra börda kan bli droppen till sammanbrott; vi orkar inte bära mer. Ändå har vi svårt att förstå att vi ständigt behöver Jesu hjälp och vi har svårt att inse att om vi utan honom skulle bära konsekvenserna av vår egen synd skulle det bli vår undergång.

Nu visar fortsättningen av evangeliet att Jesus har oändlig förmåga att bära och i sin kärlek vill han att vi skall vända oss till honom för att få hjälp. Han blir inte irriterad över

en extra börda, *han bär redan allt*. Och han vill att vi skall erkänna detta och kasta alla våra bekymmer på honom. Han avvisar ingen enda som kommer till honom med sitt lidande, tvärtom vill han att vi skall visa honom den äran att vi låter honom bära alla våra missgärningar, våra sjukdomar och våra smärtor. Han bär detta åt oss och i stället skänker han oss alla den himmelska världens andliga välsignelser av nåd för att vi skall prisa honom.

Jesus och hans lärjungar hade nu kommit till Jeriko. De var en dagsresa från Jerusalem och Kristi svåra lidande var nära.

Där satt en blind man vid vägen och ropade: *"Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!"* Om en människa burit bara en mikroskopisk del av Jesu börda skulle han irriterat ha svarat: Jag har nog att bära, bär själv ditt lidande.

Men inte Jesus. Hans förmåga att bära är oändlig och hans kärlek och nåd är oändlig. *Jesus stannade och befälde att mannen skulle ledas fram till honom. När han kom frågade Jesus: "Vad vill du att jag skall göra för dig?" Han svarade: "Herre, gör så att jag kan se."*

Jesus sade till honom: "Du får din syn. Din tro har frälst dig." (Lukas 18:40-42) Också denne mans sjukdomar och smärtor tog han på sig och gav honom frälsning.

På samma sätt skall vi komma till honom var och en med vårt lidande och våra bekymmer. Också oss frågar Jesus: *"Vad vill du att jag skall göra för dig?"* När vi läser evangelierna hör vi om hur än den ena, än den andra vänder sig till

Jesus för att få hjälp. Lite tidigare i Lukas evangelium läser vi om de tio spetälska som vände sig till honom och ropade: *Jesus, Mästare, förbarma dig över oss*, och han för-

barmade sig över dem. Likadant gjorde han med den blinde. Till denna skara skall vi sälla oss och vända oss till Jesus med våra lidanden och kasta alla våra bekymmer på honom. Detta är också en hissnande tanke att vi tillsammans med en oräknelig skara männis-

kor alla vänder oss till honom och väntar hjälpen från honom. Hos honom finns hjälp för alla så att vi var och en kan utbrista med psalmisten:

*Lovad vare Herren!
Dag efter dag bär han oss,
Gud är vår frälsning.*

Det heter om den blinde att *han följde Jesus och prisade Gud*. Och allt folket som såg det prisade Gud. Resultatet av att vi vänder oss till Kristus för att få hjälp, och mottar hjälpen från honom, är att Kristus blir ärad av oss, och alla som ser hur han hjälper oss och bär våra smärtor. Därför skall vi vända oss till Kristus och kasta alla våra bekymmer på honom så att han blir ärad bland oss.

"Vilken skillnad i kapacitet! Vi förmår inte ens bära det som tillhör oss själva."

Påsk då, igen och för evigt

Påskan fann till slut sin fulla innebörd. Den kungjordes av förlåten i templet då den brast mitt itu.

Av John C. Lawrenz

Våren kommer. De kristna firar påsk. Halleluja! Jesus lever! Och eftersom han lever ska vi också leva!

Påskan då

När tiden för vårens första fullmåne närmades sig började Guds folk i Gamla testamentet sina påskförberedelser. Fäderna och deras söner var ute på fälten. Kornet som hade sugit åt sig vinterns regn var redo för skäran. Grönsakerna var gröna. Likaså vete-fälten. De skulle vara redo för skörd om 50 dagar.

Kvinnorna var inomhus där de noggrant städade huset. Borsten sopade rent i alla vrår. Herren hade bannlyst all jäst i sju dagar en gång om året. När städningen var klar skulle där inte finnas något bröd, inga brödkanter. Inte ens en smula undgick kvinnornas nit att åtlyda befallningen. Men det skulle bli bröd. Mödrarna hade sparat lagom med mjöl från föregående års skörd för att kunna baka matzahbröden. De var egentligen ett slags kex - platta och smaklösa - slavars bröd.

Ingen hebré tänkte på slaveri när det var vår. En vår många år tidigare hade Herrens arm slagit alla förstfödda hos de egyptiska slavherarna. Det hände vid fullmånens tid. Döden svepte bort tusentals liv, men inte en enda i de israelitiska slavarnas skjul. Blodet som strukits på dörrposterna och övre dörrträet hade säkerställt det. Gud hade lovat.

Fyra nätter återstod. En procession med fäder vandrade i en enkel kö till levitens hus. Bakom varje

man travade ett årsgammalt lamm eller kid. Några bräkte i väntan på sin tur. Leviten hälsade på sina besökare en efter en. Han talade om skörden medan hans händer kände på de små djuren. Han kontrollerade huvudet, nöp dem i skanken och tryckte på magen och strök varje päls mothårs. Inget blev utdömt. Fäderna hade gjort ett gott val.

Skymningen var bara några timmar borta. Det var 14 dagar sedan bockens horn hade förkunnat nymånen. Med stor svårighet hade fäderna lyckats föra bort lammen och kiden från barnen. De utvalda hade varit barnens lekkamrater alltsedan besöket hos leviten.

Tyst och allvarligt utfördes handlingen. Ett snabbt snitt med kniven trängde igenom en artär på sidan av den ulliga halsen. Inga ben blev brutna. Döden följde på blodet. Pojkarna hjälpte sina fäder att flå, tvätta och trä upp djurkropparna på långa träkäppar och placera dem ovanför en bädd av glödhet kol.

Mödrarna dukade ett lågt bord. Kuddar lades fram åt alla familjemedlemmar och två extra åt änkan och hennes son i grannhuset. Fadern satte sig vid bordets huvudända. Framför honom låg matzahbröden, en vinlägel, ett stekt lamm och en tallrik med bittra örter från trädgården. Medan mörkret föll tände modern oljelampan. Dess ljus lyste upp de små renskrubade ansikten. Tillsammans ställer de den fråga som skulle ställas varje år: "Vad är det som skiljer denna natt från alla andra nätter?"

"Ja, far," frågade den äldste, varför bittra örter?"

"Därför att slaveri är bittert, min son, så som det var i Egypten och som det fortfarande är då människor inte ärar den Allsmäktige i sina liv." "Varför stekt lamm?" frågade den andra. "Varför serveras det med blodrött vin?"

"Därför att den Allsmäktige bröt Egyptens järngrepp när han sände död till våra plågares hem. Ett offer räddade oss. Blodet från ett lamm gjorde att döden gick förbi våra förfäders bostäder."

"Varför bröd utan jäst?" frågade den tredje.

"För oss är bröd livet. Den Allsmäktige uppehöll livet hos dem som lämnade Egypten då han gav dem manna. Han ger oss manna fritt från jäst liksom han ger oss liv fria från synd."

Under en typisk påskkväll följde många frågor. Fäderna undervisade sina barn. Sånger sjöngs och psalmer reciterades. Festen varade till gryningen och inget fanns kvar att äta eller säga. Under veckan som följde var matzah det enda bröd man fick äta. En gång vart sjunde år inföll sabbaten dagen efter påskan. Men varje år, dagen efter sabbaten oavsett vilken dag sabbatsfesten inföll, gick fäder och söner till fälten och med ett svepande drag med sina skärskar de en stor knippa korn var. Denna skördens förstlingsfrukt viftade man med mot himlen i tacksamhet och fullkomlig glädje.

Påsk igen

Jesus firade påsk. Han gjorde det när han vid 12 års ålder blev en budens son. Han gjorde det igen den natten innan han dog. Fyra dagar tidigare hade han ridit

Förberedelser för påsken

- *Städa huset. Ingen jäst under festens sju dagar.*
- *Välj ut ett felfritt lamm till slakt.*
- *Låt leviten godkänna lammet.*
- *Slakta lammet med ett snitt vid halsen. Inga ben får brytas.*
- *Flå, tvätta och spetsa kroppen på en påle och stek den.*
- *Duka bordet med en plats för varje familjemedlem.*
- *Påsknatten: Fadern undervisar sina barn, sånger sjungs, psalmer reciteras, festen varar till gryningen.*
- *Dagen efter sabbaten: skär en knippa korn och vifta med dess förstlingsfrukt mot himlen.*

på en åsna till templet, platsen där leviterna inspekterade påsklammerna. Han hade bett att det övre rummet skulle ställas i ordning. Där satte sig Jesus ner tillsammans med sin "familj" - de tolv - vid solnedgången på skärtorsdagen. Framför honom fanns de bittra örterna, det stekta lammet som serverades med vin och osyrat bröd.

"Vem kommer att bli den störste i himmelriket?" frågade en.

Jesus svarade genom att tvätta lärjungarnas fötter.

"Är det jag?" frågade en annan.

Jesus doppade bittra örter och matzah i såsen från lammet och

räckte över dess uråldriga budskap som en vädjan till den vilsegångne Judas. Han lyssnade inte.

Jesus bröt bröd som svar på de djupa, eviga frågor som alla människor ställer. Han tog bägaren och välsignade båda.

"Detta är min kropp," undervisade Jesus.

"Detta är mitt blod," lärde Jesus.

"Utgiven och utgjutet för er till syndernas förlåtelse," lovade Jesus.

Den natten var inte lik någon annan natt. Det judiska dygn som började vid solnedgången på torsdagskvällen slutade vid solnedgången på långfredagen. Ett oskyl-

digt Lamm, utan fläck eller lyte, leddes till slakt. Dina synder och mina spetsade fast honom mot ett träkors. Inga ben krossades.

"Det är fullbordat," sade Jesus.

Påskan fann slutligen sin fulla innebörd. Den kungjordes av förlåten i templet då den brast mitt itu. Men inte förrän sabbaten var över och tidigt på första veckodagen, på tredje dagen enligt det hebreiska sättet att räkna, hade döden gått förbi. Jesus från Nasaret rörde sig i sin grav. I det ögonblicket blev han det första liv som för evigt skördades från dödens förbannelse. Jesus blev "förstlingsfrukten", som aposteln Paulus senare kom att skriva, "av alla dem som insomnat."

Påsk för evigt

Eftersom han lever ska jag också leva. Denna påsk ska jag lyfta mina händer mot himlen i tacksamhet och fullkomlig glädje. Jag ska vifta med dem precis som mina hebreiska bröder gjorde för så länge, länge sedan.

Boknyhet inför påsken från Biblicums förlag:

Upp till Jerusalem

Vandra med Frälsaren under passionstiden och påsken. Följ honom upp till Jerusalem när han utför sitt frälsningsverk för dig. Dessa 55 inspirerande andakter knyter ihop de fyra evangelierna och tar dig med på Jesu vandring när han går för att lida och slutligen vinner seger i Jerusalem.

Beställas från
Biblicums förlag
c/o Carl Peterson
N Stationsg 29, 287 72 Traryd
Tel 0433-625 80
e-post:
carl.peterson@rixtele.com

Välkommen till KATEKESLÄGER!

Arrangör: St Paulus evangelisk-lutherska församling

Plats: Vattholma scoutgård, utanför Uppsala

Ålder: 10-14 år. **Lärare:** kh Stefan Sjöqvist och Hermanni Pihlajamaa

Tid: 31 juli - 13 augusti. **Kostnad:** 750:-

Tema: Vecka 31: *Tio Guds Bud*. Vecka 32: *Fader Vår*.

Anmälan: Så snart som möjligt till **Stefan Sjöqvist 018/35 08 72 eller Hermanni Pihlajamaa 018/31 47 90**

Välkommen till två härliga veckor med bibelstudier centrerade kring två huvudstycken i katekesen. Dagarna inramas med andaktsstunder och sång. Lägre är en bra fördjupning för eller föreberedelse till konfirmationsläsningen. Vi kommer också att avdela tid till studiebesök, utflykter, frågesport, lekar, bad och förhoppningsvis kanotning. Vill man begränsa sig till en vecka så går det också bra. Föräldrar som kan tänka sig att hjälpa till med t.ex matlagning eller fritidsaktiviteter är också välkomna.

Studera sakramenten

Av Guy Bergenthal

Vi lutherska kristna skiljer oss från andra kristna i världen. Vi tror att Gud möter oss människor i våra liv med evangeliet i Ord och sakrament. Vi håller fast vid Ordet och dopets och nattvardens sakrament därför att de är de medel eller redskap som Gud använder när han ger oss sin nåd. Därför är det viktigt att läran om nådens medel alltid hålls aktuell bland oss.

Det är väldigt värdefullt att vi har en aktiv kunskap om de viktigaste läroren i Skriften. Eftersom vår kyrkas hela verksamhet handlar om att betjäna människor med Ordet och sakramenten är det av största vikt att vi har en klar förståelse av innehållet i läran om dopet och nattvarden.

Vi som är vuxna har redan som barn studerat dessa två sakrament i Luthers lilla katekes. Men det var kanske många år sedan. Det är nog dags att gräva lite djupare i ämnet och samtidigt repetera vad vi lärde oss för länge sedan.

Varför ska vi studera Guds ord och sakramenten så i detalj? Svaret är enkelt. Gud befäller det. Om det inte räcker med Guds befallning kan vi i inledningen till Nattvardens sakrament läsa vad Martin Luther säger om varför vi ska ta oss tid att studera Guds ord. Hans resonemang riktar sig särskilt till församlingsledare:

”Varför ska jag spilla ord? Tid och papper räcker inte till om jag skulle räkna upp alla de välsignelser som flödar från Guds ord. Djävulen kallas för en tusenkonstnär. Vad ska vi då kalla Guds ord, som

avslöjar och förgör denne tusenkonstnär och alla hans knep och kraft? Det måste absolut vara något mer än en hundratusenkonstnär. Ska vi då tanklöst förakta denna kraft, välsignelse, styrka och frukt – särskilt vi som är pastorer och förkunnare? Gör vi det är vi inte bara ovärdiga vår mat, utan vi förtjänar att jagas av hundar och bli insmetade med dynga. Guds ord behöver vi varje dag, inte bara som vi behöver bröd för dagen, vi måste också använda det varje dag mot de ständiga attacker och bakhåll som djävulen med sina tusen konster dagligen angriper oss med.”

Det finns ytterligare en anledning till varför vi ska studera sakramenten i detalj. Vi ska göra det på grund av den förlåtelse för synden och den tröst som dessa sakrament ger oss. I nattvardens och dopets sakrament används Guds ord tillsammans med jordiska ting och genom dem ger Gud oss syndernas förlåtelse” (Matt 26:28). ”Stå upp och låt dig döpas och tvättas ren från dina synder” (Apg 22:16). Församlingens medlemmar och särskilt dess ledare behöver kunna ge uttryck för och förklara dessa otroliga välsignelser från Gud så att de kan trösta och uppmuntra andra.

Slå upp din katekes och repetera vad du lärde dig för länge sedan. Luther har också skrivit en stor katekes. Jag föreslår att du studerar sakramenten in Luthers stora katekes, kanske tillsammans med några andra kristna. Guds välsignelse över ditt studium!

(Guy Bergenthal är pastor i St. Matthews Lutheran Church, Milwaukee, Wisconsin).

Lutherska Bekännelsekyrkan på TV

Vem hade trott att Lutherska Bekännelsekyrkan skulle få komma på TV, inte bara en gång utan regelbundet?

Tack vare ”Public Access TV-service” som tillhandahålls i Stockholm, Göteborg, Malmö, Skövde, Lund och Västerås kan ideella föreningar av olika slag sända TV, utan att det ska kosta astronomiska summor. I Stockholm kan organisationer, föreningar etc. bli medlemmar i den ideella föreningen Öppna Kanalen. Detta medlemskap ger sändningsrätt i ett av Europas största lokal-TV-nät. Medlemsavgiften är 2.500 kr/år och inkluderar 40 timmars sändningstid. Man kan också sända text-TV för en låg månadsavgift. Kanalen är öppen dygnet runt. När inte program sänds visas en bild- och textslinga med information om verksamheten inklusive programtabläer, evenemangstips och mediepolitisk information. S:t Paulus församling beslutade vid årsstämman att sända sina gudstjänster och andra program över kabel-TV-nätet i Stockholm. Hittills har man producerat ca 10 program. Tekniskt ansvarig är Kalle Birkenfjell och han producerar programmen tillsammans med Peter Öhman och Ulf Westerberg. Den som vill stödja S:t Paulus församlings TV-satsning ekonomiskt är välkommen att sätta in ett bidrag på postgirokonto 16 48 96. Skriv LBK-TV på blanketten.

Den rike mannen och Lasarus

Den rike mannen gjorde tre ödesdigra misstag

Av Mark E. Braun

Det sägs att den bästa hämnden är att leva gott och den rike mannen levde gott. Purpur var en kunglig färg och linne det dyrbaraste tyget på den tiden. Att leva på stor fot var vardagsmat för honom. Ändå gjorde den rike mannen tre ödesdigra misstag: Han trodde att hans kropp var viktigare än hans själ, frossade i det första och försummade det andra. Han trodde att människan var viktigare än Gud och tog för givet att han själv styrde sitt öde. Han trodde att tiden var viktigare än evigheten och räknade detta livet som sitt allt och det kommande som ingenting.

Lasarus? Han låg vid den rike mannens port, vilket måste innebära att han inte kunde gå själv. Hans kropp var täckt av en massa sår. Han längtade efter att få (men fick aldrig) det som föll från den rike mannens bord. De som läser berättelsen brukar ibland säga att hundarna behandlade Lasarus bättre än vad den rike mannen gjorde eftersom de slickade hans sår. Men de här hundarna var inga väldresserade sällskapshundar utan smutsiga byrackor som drev omkring på gatorna. Hundarna terroriserade Lasarus och han var för svag för att schasa bort dem.

Ombytta livsvillkor

Men när de två männen dog inträffade ett häpnadsväckande byte av livsvillkor. Änglarna förde Lasarus

till platsen vid Abrahams sida – vilken tröstefull, avslöjande glimt av döden! Nu lägger vi märke till vad Lasarus betyder: ”Herren hjälper.” Och nu ser vi att när vi kommer in på allt sådant som verkligen spelar någon roll så var det Lasarus som var den rike mannen.

Även den rike mannen dog. Men döden förändrade drastiskt hans mål, för när han vaknade upptäckte han att han befann sig i helvetet, där han plågades. Ändå förblev han den person han hade varit. Inget hade förändrats och inget var glömt. Han tyckte fortfarande att andra människor (även människor i himlen) var lakejer som han kunde kräva lydnad av. Han föraktade fortfarande Guds ord och var inte alls mer intresserad av att höra och följa det nu än han hade varit på jorden.

Även det som vid första anblicken kan synas vara en berömvärd omsorg om andra – ”skicka honom till min fars hus för att varna mina fem bröder” – blir till slut bara en möjlighet för honom att anklaga Gud för sin misär. Gud har klintat sig med mig försöker den rike mannen påskina. Det är bäst att han ändrar sin taktik för annars kommer han att misslyckas med hela min familj.

Du kan ingenting ta med dig dit du går

Abrahams svar ger oss en genomträngande inblick i nästa liv: Himlen och helvetet är mycket olika varandra, helt åtskilda platser

och i motsats till de dagliga bussutflykterna i C. S. Lewis bok ”Den stora skilsmässan” finns det ingen pendeltrafik från den ena till den andra.

Abraham ger oss också allvarlig undervisning om vad det är som verkligen räknas i livet. Människorna har Skriften. De behöver lyssna till den. Om de förkastar den kan ingenting annat övertyga dem om det eviga livet, inga tecken, inga underverk, inga andar, inga återupplivade kroppar. Martin Luther höll fullständigt med Abraham och med Jesus: ”Den helige Ande vill inte verka i oss på något annat sätt än genom ordet och sakramenten.”

”Du kan ingenting ta med dig dit du går”, lyder en rad i en balladrefräng. Berättelsen om den rike mannen och Lasarus illustrerar hur sant – och hur falskt – detta påstående är. Det beror på vad din rikedom består av. Om din rikedom endast är sådant som den rike mannen hade – purpur och fint linne och fest varje dag – då stämmer det. När du dör lämnar du allting bakom dig. Men om din skatt består av det som Lasarus hade – vissheten om att Gud är din hjälpare, Faderns nåd, Frälsarens kärlek – då tar du allt med dig när du dör.

Den bästa hämnden är att leva väl för evigt.

Nästa gång:
Den besvärliga änkan

Aina Westerberg har under hösten och vintern varit inlagd på sjukhus för allvarliga sjukdomar. Före jul fick hon lämna sin lägenhet och bor nu i ett kommunalt äldreboende i Piteå. Det här brevet fick hon av sin kära väninna Svea Bergström som varit hennes förtrogna ända sedan ungdomen. Aina är medlem i S:t Jakobs församling i Öjebyn.

Aina, min vän!

Har fått höra att Du är flyttad till hemmet, ett sånt hem som kan bli vårt sista på jorden. Vi bo ej här, det vet vi. Vi blott här nere gästa, en liten tid på resan till vårt slutliga mål. "Himlen är mitt hem, O vad salig tröst. Ifrån syndens garn har mig Jesus löst. Mig fördömseln icke längre når. Frid med Gud jag fått genom Lammets sår."

*Det är stort, ja underbart.
Tänk vad Gud är god ändå,
som har ordnat allting så,
Att för stora och små
Finnes frälsning och nåd att få.*

I denna stilla afonstund sitter jag här i tystnaden och ensamheten, mår bra och har här nere vad jag behöver, och himlaarvet blir ändå över. Gud har varit så god mot mig. Det är ej vad jag förtjänat. Nej, allt är bara hans nåd och godhet.

Det är verkligen olika hur vi får ha det. Jag läste en gång i något sammanhang om ett gammalt par som hade det så bra så hon undrade om Gud hade glömt dem, slutat bry sig om dem. Men så en morgon då hon kom till lagården var deras ko död. Hon skyndade sig för att berätta, halkade, föll och bröt benet. Nu blev hon så glad, för nu fick hon bevis på att Gud ej hade glömt dem. "Prövningar vi möta få, och vi ofta, kanske aldrig, ej förstå, Herrens vägar när han önskar att vi himlen skola nå."

Tänk att vi blivit så gamla. Din mor blev 85, min blev 75. Du fyller 80 år nästa gång och jag 85. Vi vet att det vägstycke som är kvar är kortare, men Gud vare lov, han har själv sagt: "Ända till eder ålderdom är jag densamme, och intill dess I varden grå, skall jag bära eder; så har jag hittills gjort och jag skall också framgent hålla eder uppe. Jag skall bära och rädda eder" (Jesaja 46:4). Vilka härliga löften. Om vi inte mäktar stå, ej kan krypa, ej gå, Märk vi duger att bäras ändå. Mitt i allt: "En underbar Frälsare har vi. Om alla visste det blott."

Aina. I gamla Sions Toner finns två sånger som jag älskar. Nr 671 och nr 678. Dem vill jag ge Dig. Om du ej ser att läsa dem, bed någon annan som kanske kan sjunga dem också. Må Gud välsigna och bevara Dig det vägstycke som ligger framför.

Vår kära

Ruth Waljö

*3/7 1917

har idag stilla insomnat
i tron på sin Frälsare.

Tännö 22 januari 2000

Paul

Eivor, Kerstin
Släkt och vänner
S:t Markus församling

*Herren är min Herde
mig skall intet fattas
Ps 23:1*

Meddelande från kassören:

Ekonomisk hjälp till nya tjänare inom LBK

En större gåva har skänkts till LBK. Gåvogivarens önskan är att pengarna ska användas till att ge de som vill studera till pastorer och lärare inom LBK en trygghet efter utbildningen. De som känner sig kallade till ett ämbete inom kyrkan ska inte behöva dubbelarbeta för att kunna försörja sig. Pengarna får användas då församlingarna inte själva klarar av att betala full ersättning för heltidsarbete till nya viliga tjänare. Medlen får även användas till stipendium under studietiden om det är en förutsättning för att studierna ska bli av.

Ansökningar skickas till kyrkostyrelsen.

Thomas Erlandsson

Umeå - Piteå - Råneå:

Rika möjligheter till andlig uppbyggelse

Den akuta pastorsbristen i Lutherska Immanuelsförsamlingen i Umeå och S:t Petri församling i Råneå är nu löst. Den 22 januari installerades Stefan Hedkvist som interimspastor i Umeå med handpåläggning och bön i församlingens lilla lokal på Norra Majorsgatan i centrala stan. Installationen i Råneå ägde rum den 5 mars vid en högtidlig högmässa som sammanlysts med S:t Jakobs församling.

Två lördagar varje månad reser Stefan Hedkvist därför till Umeå och håller bibelstudium och högmässa. Övriga helger samlas församlingen till gudstjänst på söndagen och Rickard Lindmark leder gudstjänsten och läser predikan som Stefan har skickat till honom. S:t Petri församling får besök var fjärde söndag då man firar högmässa med nattvard. Övriga söndagar firas också gudstjänst och dessa leds av Berne Lorefors som även han får predikningar sig tillsända av Stefan.

Ytterligare en möjlighet att delta i bibelstudier finns för dem som gärna lyfter telefonluren. Varje torsdag då S:t Jakobs församling har bibelstudium är det en eller två personer som deltar via högtalartelefon. De får bibelstudiematerialet sig tillsänt i förväg via e-mail så att de ska kunna följa med ordentligt. Till Finland sänder S:t Jakobs församling även gudstjänster via telefonnätet.

Den utökade verksamheten bekostas av generösa gåvor från S:t Petri församling som avlönar sin pastor motsvarande 20% av en heltidslön och Immanuelsförsamlingen som står för resekostnader. S:t Jakobs församling har dessutom

beslutat att avsätta pengar till en mera professionell konferens-telefon eftersom "telefon"-bibelstudierna och -gudstjänsterna blivit så

uppskattade och regelbundet återkommande.

Påsklägret i Arnemark för kyrkans ungdomar, vilket nu närmar sig med stormsteg, blir under själva påskhelgsdagarna också en kyrkhelg för de tre församlingarna med många gudstjänster och möjlighet till kristen gemenskap. Den 13 maj är det dags för den tredje bibelstudiedagen i Biblicums regi. Ämnet för den är "Den helige Andes gåvor."

Lutherska Immanuelsförsamlingen inbjuder till

LBKs KYRKOKONFERENS

13-16 juli 2000 på Vännäs Läger i Vännäs

Till Vännäs tar man sig allra enklast med tåg. Natttåget mellan Stockholm och Norrbotten stannar i Vännäs och järnvägsstationen ligger bara ett par kilometer från konferensplatsen. Vill man flyga är närmaste flygplats i Umeå. Bilburna tar E4 till Umeå och svänger där av västerut längs Blå Vägen. Vid andra infarten till Vännäs finns vägskyltar till Vännäs läger. Det är drygt 3 mil mellan Umeå och Vännäs.

Måltider och logi:

Frukost: 25 kr. Barn u/12 år: 15 kr. *Lunch och middag:* 50 kr. Barn: 30 kr.

Måltider som går att beställa:

Torsdag – Fredag-söndag: frukost/lunch/middag

Kvällsfika torsdag, fredag och lördag ordnar församlingen till självkostnadspris.

Logi:

- 1- eller 2-bäddss rum med hotellstandard: 300 kr/ säng/ natt utan sänglinne (+50 kr för sänglinne, det går att lägga in fler på rummen på egna luftmadrasser).
- Ett antal sängplatser på Fridhem (några hundra meter från Vännäs Läger) i rum med 4-8 sängar/ rum: 100 kr/ säng/ natt
- Tältplats: 50 kr / dygn
- Husvagnsplats: 50 kr / dygn

Det går även att hyra stugor på Vännäs Camping ca 3 km från konferensplatsen. Avgiften ligger mellan 300 och 475 kr/ dygn beroende på utrustningen i stugan. Bokar gör man på tel. 0935-141 04 t.o.m. första veckan i juni, därefter på tel. 0935-141 75.

Din anmälan måste vara så detaljerad som möjligt vad gäller: antal personer, vilka måltider som ska beställas, boendet och färd sätt, för ev. hämtning vid tåg eller flyg.

Anmälan ska vara inne senast 31 maj 2000.

För anmälan och övriga upplysningar tel 0935-122 30 eller

e-post: richard.lindmark@swipnet.se

*Välkomna till Kyrkokonferensen
Lutherska Immanuelsförsamlingen i Umeå
genom Eva Lindmark*

Ny pastor i Avaldsnes

Fjärde söndagen i advent 1999 installerades pastor Sören Urberg i tjänsten som pastor i Den lutherska församlingen i Avaldsnes. Installationen förrättades av pastor Egil Edvardsen och han assisterades av församlingens två äldsta medlemmar, Karl Hjelmaas och Sofus Hetland.

Sören Urberg och hans hustru Patricia är fullblods norsk-amerikaner och har de sista fyra åren tillhört LBKs systerkyrka Evangelical Lutheran Synod i USA. Pastor Urberg blev prästvigd 1960 och har sedan dess tjänat i flera församlingar i USA, däribland i Chicago

och Fort Wayne. Han är egentligen pensionerad men har sagt sig vara villig att betjäna församlingen i Avaldsnes med Ord och sakrament för en tid. Det har alltid varit en stor dröm för honom att få tillbringa några år av sitt liv i Norge, och eftersom han talar bra norska var detta ett fint tillfälle för honom att både få sin dröm uppfylld och samtidigt vara till nytta i Guds rike.

Den högtidliga installationen följdes av en välkomsthälsning av Karl Hjelmaas, överräckande av blommor och kyrklunch i församlingens nya kyrka i Avaldsnes.

Anmälan till teologiska sommarkurser

Under den kommande sommaren är vår avsikt att inleda teologisk undervisning på högre nivå i Biblicums regi vid institutionen i Ljungby. För att kunna göra de nödvändiga förberedelserna önskar vi, att de intresserade gör en *anmälan för deltagande redan före den 15 april*. Sänd namn och adress till nedanstående adress eller sänd ett e-mail.

Biblicum håller kurserna kostnadsfritt för deltagarna och kan även erbjuda ett enkelt boende för varje studerande. Deltagarna får själva bekosta resor och mat.

Kurserna är i första hand planerade för blivande pastorer, eller pastorer som vill fördjupa sina kunskaper i Bibeln, men även den som för sin egen del vill skaffa sig kunskaper på en högre nivå är välkommen med anmälan.

Kurserna denna sommar kräver inga förkunskaper i grekiska eller hebreiska.

Den som är intresserad och vill ha mer information bör snarast kontakta *pastor John Vogt* som är

samordnare av dessa kurser. Han nås på telefon (46) 031 457539 eller e-mail JohnVogt@swipnet.se.

Postadress: John Vogt, Norra Dragspelsgatan 14, 11 tr, S-421 43 Västra Frölunda, Sverige.

Årets kurser

- Kurs 1: *Kurs i hermeneutik*
Professor, dr Glen Thompson, Martin Luther College, New Ulm, Minnesota. Tid: 19–24 juni.
- Kurs 2: *Apostlagärningarna och den tidiga kristna kyrkan* (särskild vikt vid Pauli missionsresor med en översikt av Apg 1-12).
Professor, dr Glen Thompson, Martin Luther College, New Ulm, Minnesota. Tid: 26 juni–1 juli.
- *Kurser i Dogmatik A och B:*
Professor, dr John Brug, Wisconsin Lutheran Seminary, Mequon, Wisconsin.
- Kurs 3: *Teologi A* (Teologins natur och karaktär och Guds väsen).
Tid: 18–22 juli.
- Kurs 4: *Teologi B* (Guds egenskaper, Guds vilja, treenigheten).
Tid: 24–28 juli.

nytt från KELK

KELKs teologiska kommission

samlades till sitt årliga arbetsmöte den 3-6 mars 2000 i Stavanger. Vård för mötet var S:t Lukas ev-luth församling. Under årets möte fortsatte kommissionen sitt arbete med att utarbeta ett lärodokument för KELK. Kommissionen arbetar för närvarande med artikel II och III i lärodokumentet som går under namnet "The Eternal Word - A Lutheran Confession for the 21st Century" ("Det eviga Ordet - En luthersk bekännelse för 2000-talet"). Artikel II behandlar läran om rättfärdiggörelsen och artikel III läran om den helige Ande.

Artikel I, "Den heliga Skrift", godkändes vid förra årets KELK-möte och föreligger nu i färdigt tryck. Den som är intresserad av att få sig tillsänt ett exemplar kan vända sig till Bibel och Bekännelsesredaktion.

KELK-Europa

samlas till konferens i Sofia, Bulgarien den 4-7 maj 2000. Vård för konferensen är Lutherska kyrkan i Bulgarien. Förutom representanter för KELKs europeiska medlemskyrkor får konferensen också besök av gäster från andra lutherska bekännelsekyrkor i Europa, bl.a. i Lettland, Finland och Sverige.

församlingsnytt

Vigsel

Marielle Töränger och Georg Sundelin.

Täby kyrka 5 februari 2000.

Vigsselförattare: kh Stefan Sjöqvist.

Medlemsupptagning

Christer Hed.

S:t Paulus evangelisk-lutherska församling Uppsala/Stockholm.

20 februari 2000.